

спокойна и възблагодарена.

Колко ся радуваме когдa гледаме нѣкого чело-
вѣка, кого-то мы содѣлахме щастлива! Въщо ты пол-
зува твое-то богатство, когдa не спомоществувашъ
твоему брату? Живѣй у палаты, облачайся яждь
пѣи доволно. Мысли обаче колцина не иматъ поне
хлѣбъ да ядатъ. Не чекай всегда да призываетъ твоя-
та помощь. Иди, предвари потреби-те на злощас-
тны-те, и знай какъ благодѣяніе-то, когдa става не-
надеждо, възблагодарява повече нежели когдa ся
проси. Когдa ся одолжавашъ струвай го съсь до-
бро сердце. Употреблявай веселіе и радость, и ста-
райся, колко-то можешъ, да утѣшавашъ онаго, ко-
го-то утѣснява злополучіе-то. Начинь-атъ на бла-
годѣяніе-то чини исто-то, кое-то чини и благодѣя-
ніе-то. Не укорявай никогда благодѣяннаго ради
блегодѣяніи що му си сторилъ, хотя и не благо-
дарнаго челоуѣка да си благодѣтелствувашь. Когдa
убявлявашъ твои-те камъ благодѣянія, оправдавашъ
непризнательность-та му. Когдa укорявашъ за твои-
те благодѣянія плаща ти ся мзда-та. Да благодѣ-
телствуваме безъ надежда воздеянія. Благодѣяніе-то
не ся заборава никогда. Ако отъ признательность-
та не ни са плаща заплаца ни ся отъ възблагो-
дареніе-то на наша-та душа. Кой-то чини бла-
годѣяніе съсь намѣреніе да му ся заплаца чрезъ
признательность-та, таковыи чини това за едини-